DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU

30 stycznia **Nr. 3** Rok 1935.

Cena numeru niniejszego 75 gr, z przesyłką zwyczajną 85 gr, poleconą zł 1,15. Prenumerata kwartalna 6 zł. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m szpalty redakcyjnej 40 gr, tabelaryczne i cyfrowe 80 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3, Tel. redakcji Min. Sk. 12.12.29, tel. Administracji Min. Sk. 11.05.08.

Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P.K.O. Nr. 30305.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Wyszły z druku Dzienniki Ustaw Nr. 3 i 4 zawierające m. in.:

Nr. 3 poz. 19—Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 10 stycznia 1935 r., wydane w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu oraz Skarbu o trybie dokonywania licytacji publicznej ruchomości w postępowaniu upadłościowem.

Wyszły z druku Nr. Nr. 15 — 21 Monitora Polskiego, zawierające m. in.:

Nr. 19 poz. 28—Zarządzenie Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 18 stycznia 1935 r. w sprawie regulaminu Komisji Rozdzielczej dla Obrotu Produktami Spożywczemi z W. M. Gdańskiem.

34.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

USTAWA

z dnia 20 grudnia 1934 r.

o dodatkowym kredycie na rok 1933/34.

Art. 1. Kredyty, ustalone w grupie A. Administracja, budżetu, załączonego do ustawy skarbowej z dnia 28 lutego 1933 r. na okres od 1 kwietnia 1933 r. do 31 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 186), podwyższa się w części 5 Ministerstwo Spraw Zagranicznych, w wydatkach zwyczajnych, w dziale 3 „Urzędy Zagraniczne", w nowoutworzonym § 14 „Fundusz pomocy kredytowej Polakom zagranicą" — o kwotę 700.000 zł.

Art. 2. (1) Na pokrycie wydatku, przewidzianego w art. 1, służą oszczędności, uzyskane ze zmniejszenia wydatków w innych paragrafach budżetu.

(2) Podwyższenie wydatków o kwotę, wymienioną w art. 1, nie powoduje zwiększenia ogólnej sumy wydatków, ustalonych w ustawie skarbowej z dnia 28 lutego 1933 r. w kwocie 2.457.980.694 zł.

Art. 3. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 4. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 kwietnia 1933 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *L. Kozłowski*

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 22 stycznia 1935 roku Nr. 3, poz. 16).

35.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

USTAWA

z dnia 20 grudnia 1934 r.

o dodatkowych kredytach na rok 1934/35.

Art. 1. Kredyty, ustalone w grupie A. Administracja, budżetu, załączonego do ustawy skarbowej z dnia 13 marca 1934 r. na okres od 1 kwietnia 1934 r. do 31 marca 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 219), podwyższa się o kwoty następujące:

1) w części 5 — Ministerstwo Spraw Zagranicznych — w wydatkach zwyczajnych, w dziale 3, w nowoutworzonym paragrafie 15 „Zjazd Polaków z zagranicy" o kwotę . . . . 100.000 zł.

2) w części 7—Ministerstwo Spraw Wewnętrznych — w wydatkach nadzwyczajnych, w dziale 2, w nowoutworzonym paragrafie 16 „Akcja przeciwpowodziowa" o kwotę . . . . . 500.000 zł.

3) w części 14 — Ministerstwo Opieki Społecznej — w wydatkach zwyczajnych, w dziale 10, rozdziale 2, paragrafie 17 „Opieka nad inwalidami wojennymi" o kwotę . . . . 500.000 zł.

Art. 2. (1) Na pokrycie wydatków, przewidzianych w art. 1, służą oszczędności, uzyskane ze zmniejszenia wydatków w innych paragrafach budżetu.

(2) Podwyższenie wydatków o kwoty, wymienione w art. 1, nie powoduje zwiększenia ogólnej sumy wydatków, ustalonych w ustawie skarbowej z dnia 13 marca 1934 r. w kwocie 2.184.552.590 zł.

Art. 3. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 4. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 kwietnia 1934 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *L. Kozłowski*
Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 22 stycznia 1935 roku Nr. 3, poz. 17).

36.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 31 grudnia 1934 r.

o organizacji Mennicy Państwowej.

Na podstawie art. 1 i 23 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5 listopada 1927 r. w sprawie zmiany ustroju pieniężnego (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 855) zarządzam co następuje:

§ 1. Wybijanie monet na mocy przywileju Państwa, ustanowionego art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5 listopada 1927 r. w sprawie zmiany ustroju pieniężnego (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 855), wykonywa wyłącznie Mennica Państwowa.

Mennica Państwowa załatwia również sprawy, związane z zakupem i przeróbką metali szlachetnych, dokonywa ekspertyzy monet, pieczęci i znaczników probierczych oraz narzędzi, służących do ich wyrobu.

Ponadto Mennica Państwowa może przyjmować od osób uprawnionych zamówienia krajowe i zagraniczne na wyrób monet, medali, stempli, pieczęci, orderów, odznak i t. p.

§ 2. Mennica Państwowa jest przedsiębiorstwem nieskomercjalizowanem. Siedzibą Mennicy Państwowej jest m. st. Warszawa.

Mennica Państwowa prowadzi rachunkowość i kasowość według przepisów, wydanych przez Ministra Skarbu w porozumieniu z Najwyższą Izbą Kontroli.

§ 3. Mennica Państwowa podlega Ministrowi Skarbu.

§ 4. Mennica Państwowa używa pieczęci z godłem Państwa i napisem: „Mennica Państwowa" w myśl obowiązujących przepisów o pieczęciach urzędowych.

§ 5. Na czele Mennicy Państwowej stoi dyrektor Mennicy Państwowej, odpowiedzialny przed Ministrem Skarbu za całokształt działalności Mennicy.

Zastępcę dyrektora Mennicy Państwowej wyznacza Minister Skarbu z pośród szefów działów, po wysłuchaniu opinji dyrektora Mennicy.

§ 6. Mennica Państwowa dzieli się na 5 działów, a mianowicie:

a) dział administracyjny,
b) „ hutniczy,
c) „ mechaniczny,
d) „ medaljerski,
e) „ kontroli.

Na czele działów stoją szefowie działów.

§ 7. Dział administracyjny prowadzi pracę biurową, obejmującą: sekretarjat, sprawy personalne pracowników umysłowych i fizycznych, rachubę, kasę, skarbiec kruszców i monet, magazyny surowców i wyrobów gotowych oraz muzeum numizmatyczne.

Do działu administracyjnego należy ponadto dokonywanie wszelkich zakupów i sprzedaży na zasadzie wniosków działów technicznych i uchwał rady menniczej.

§ 8. Dział hutniczy obejmuje odlewnię, walcownię, sortownię krążków, rafinerję metali szlachetnych oraz laboratorja analityczne i badawcze. Dział ten prowadzi również ekspertyzę fałszywych i uszkodzonych monet, pieczęci, znaczników probierczych oraz narzędzi służących do ich wyrobu.

§ 9. Dział mechaniczny obejmuje warsztaty mechaniczne, tłocznię i liczarnię. Ponadto dział mechaniczny prowadzi biuro zamówień oraz zajmuje się sprawami instalacji i remontu urządzeń i pomieszczeń Mennicy Państwowej.

§ 10. Dział medaljerski obejmuje pracownię medaljerską i pieczętarską, gisernię artystyczną, patynownię, magazyn modeli, stempli i sztanc oraz prowadzi ewidencję pieczęci.

§ 11. Dział kontroli obejmuje kontrolę produkcji działów technicznych, stempli menniczych i państwowych, skarbca, skarbców podręcznych, kasy, magazynów oraz zarządza wartą Mennicy Państwowej. Dział ten prowadzi ewidencję obiegu fabrycznego materjałów przerabianych.

Sposób prowadzenia kontroli określi szczegółowa instrukcja, wydana przez Ministra Skarbu w porozumieniu z Najwyższą Izbą Kontroli.

§ 12. Do dyrektora Mennicy Państwowej należy:

a) kierownictwo techniczne i administracyjne Mennicy Państwowej i zarządzanie jej majątkiem;

b) przyjmowanie, mianowanie i zwalnianie pracowników Mennicy Państwowej z wyjątkiem szefów działów oraz przedstawianie Ministrowi Skarbu wniosków w sprawach osobowych szefów działów zgodnie z obowiązującemi w tej mierze przepisami;

c) przyznawanie nagród pieniężnych i zapomóg pracownikom Mennicy Państwowej w granicach, przewidzianych w budżecie Mennicy, nie wyżej jednak niż 200 zł na osobę w ciągu roku budżetowego, oraz przedstawianie Ministrowi Skarbu wniosków o przyznawanie nagród pieniężnych i zapomóg powyżej tej kwoty;

d) podpisywanie umów i korespondencji oraz przyjmowanie zamówień i dokonywanie zakupów w granicach instrukcji, wydanej przez Ministra Skarbu;

e) przygotowywanie wniosków na radę menniczą i przewodnictwo na jej posiedzeniach;

f) sporządzanie preliminarzy budżetowych i projektów etatów oraz przedstawianie ich do zatwierdzenia Ministrowi Skarbu;

g) sporządzanie okresowych sprawozdań z działalności Mennicy Państwowej i przedstawianie ich Ministrowi Skarbu.

§ 13. Dyrektor Mennicy Państwowej może powierzyć załatwienie pewnych spraw, należących do jego kompetencji, swemu zastępcy.

Zastępca dyrektora Mennicy Państwowej w razie nieobecności dyrektora wchodzi we wszelkie jego prawa i obowiązki.

W razie równoczesnej nieobecności dyrektora Mennicy Państwowej i jego zastępcy, tymczasowe kierownictwo obejmuje jeden z szefów działów, wyznaczony przez Ministra Skarbu.

§ 14. Szefowie działów Mennicy Państwowej kierują personelem i pracą w zakresie każdego działu i są odpowiedzialni za czynności swoje i podwładnego im personelu. Szefowie działów ponoszą również odpowiedzialność za znajdujące się w przeróbce w warsztatach metale oraz maszyny i instalacje.

§ 15. W celu opinjowania ważniejszych spraw, należących do zakresu działania Mennicy Państwowej, utworzona jest przy dyrektorze Mennicy Państwowej rada mennicza.

W skład rady menniczej wchodzą jako jej członkowie: dyrektor Mennicy Państwowej w charakterze przewodniczącego, delegat, wyznaczony przez Ministra Skarbu, zastępca dyrektora Mennicy Państwowej oraz szefowie działów.

Radę menniczą zwołuje w miarę potrzeby dyrektor Mennicy Państwowej, obowiązany zaś jest ją zwołać na żądanie delegata Ministra Skarbu.

Z posiedzeń rady menniczej spisuje się w osobnej księdze protokół, który podpisują wszyscy obecni członkowie rady.

§ 16. Rada mennicza rozpatruje w szczególności sprawy, dotyczące:

a) zatwierdzania umów, zakupu materjałów, surowców, maszyn i t. p., o ile załatwianie tych spraw nie należy do kompetencji dyrektora Mennicy Państwowej (§ 12 p. d.);

b) inwestycyj oraz rozszerzania i rozbudowy Mennicy Państwowej;

c) ustalania cenników robót, wykonywanych przez Mennicę Państwową;

d) zatwierdzania tabeli płac robotniczych;

e) regulaminu premjowania wzmożonej produkcji;

f) sprzedaży zbędnego lub wysortowanego mienia ruchomego;

g) spraw, wniesionych przez dyrektora Mennicy Państwowej lub delegata Ministra Skarbu.

§ 17. Uchwały rady menniczej przechodzą większością głosów.

Opinję rady menniczej, z którą nie zgadza się dyrektor Mennicy Państwowej, jako przewodniczący rady, lub przeciw której zaprotestuje delegat Ministra Skarbu, przedstawia się Ministrowi Skarbu do decyzji.

§ 18. Dyrektor Mennicy Państwowej jest urzędnikiem państwowym w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 164), inni zaś pracownicy Mennicy mogą być funkcjonarjuszami państwowymi w rozumieniu tejże ustawy lub pracownikami kontraktowymi.

§ 19. Pracownikom Mennicy Państwowej jak również osobom, będącym na ich utrzymaniu, nie wolno zajmować się wytwarzaniem przedmiotów z metali szlachetnych, handlować lub dokonywać jakichkolwiek tranzakcyj przedmiotami tego rodzaju w celach zysku.

§ 20. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 20 maja 1925 r. o tymczasowej organizacji Mennicy Państwowej (Dz. U. R. P. Nr. 55, poz. 395).

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 22 stycznia 1935 roku Nr. 3, poz. 18).

37.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 10 stycznia 1935 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych w sprawie opłat i kosztów postępowania przed urzędami rozjemczemi do spraw majątkowych posiadaczy gospodarstw wiejskich.

Na podstawie art. 30 i 35 ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o urzędach rozjemczych do spraw majątkowych posiadaczy gospodarstw wiejskich — w brzmieniu ustalonem w obwieszczeniu Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 6 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 109, poz. 974) zarządza się co następuje:

§ 1. Powołane w rozporządzeniu niniejszem bez bliższego określenia artykuły odnoszą się do rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o konwersji i uporządkowaniu długów rolniczych (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 841), paragrafy zaś — do rozporządzenia niniejszego.

§ 2. Opłaty w postępowaniu przed urzędami rozjemczemi są następujące:

1) wpis,

2) opłata kancelaryjna.

Ponadto pobiera się koszty postępowania.

§ 3. Opłaty i koszty postępowania należy uiszczać w gotówce. Urząd rozjemczy nie podejmie żadnej czynności, jeżeli strona obowiązana do uiszczenia opłaty obowiązku tego nie dopełni.

Urząd rozjemczy może zwolnić całkowicie lub częściowo od obowiązku uiszczenia opłat osoby, które poniosły straty majątkowe z powodu klęski żywiołowej, jeżeli osoby te przedstawią zaświadczenie właściwego starosty, stwierdzające wysokość strat.

§ 4. Wpis jest stosunkowy i stały.

§ 5. Wpis stosunkowy pobiera się od wniosku o wszczęcie postępowania w sprawach wymienionych w § 6 i wynosi — z wyjątkiem przypadków określonych w § 7 — 1½% wartości przedmiotu postępowania, przyczem każde rozpoczęte 100 zł tej wartości liczy się za pełne.

Jeśli wartość przedmiotu postępowania przewyższa kwotę 50.000 złotych, wpis stosunkowy wynosi od pierwszych 50.000 zł — 750 zł, od nadwyżki — 1%.

§ 6. Wartość przedmiotu postępowania stanowi w sprawie:

1) o ustalenie terminu lub terminów spłaty długu (art. 46 i 49) — suma długu,
2) o obniżenie należności wierzyciela (art. 50, 51, 53, 54 i 57) — suma, o którą należność ulec ma obniżeniu,
3) o uchylenie prawa spłaty długu papierami wartościowemi (art. 17) — suma długu,
4) o ustalenie pozorności czynności prawnej i wykreślenie wpisów hipotecznych (art. 59)— suma mająca ulec wykreśleniu,
5) o rozwiązanie umowy sprzedaży i ustalenie rozrachunku z tego tytułu (art. 55) — umówiona cena sprzedaży,
6) o uznanie umowy dzierżawy za nieistniejącą (art. 52) — suma czynszu dzierżawnego za okres jednego roku,
7) o przedterminowe rozwiązanie umowy dzierżawy (art. 58) — suma czynszu dzierżawnego za okres jednego roku,
8) o uchylenie lub ograniczenie odpowiedzialności poręczycieli lub ustanowienie zabezpieczenia (art. 60) — suma, którą poręczono,
9) o uznanie przedwstępnej umowy sprzedaży lub umowy sprzedaży za nieistniejące (art. 52) — umówiona cena sprzedaży,
10) o wydanie zaświadczenia co do długów podlegających rozłożeniu na spłaty z mocy samego prawa (art. 44 i 45 ust. (3)) — suma, co do której ma być wydane zaświadczenie,
11) o uchylenie skutków zalegania z zapłatą (art. 47 ust. (3)) — suma zaległości po dzień wniesienia wniosku.

§ 7. W sprawach, wymienionych w § 6 pkt. 6—8 wpis stosunkowy wynosi 1%, a w sprawach wymienionych w pkt. 9—11 — ½% wartości przedmiotu postępowania.

§ 8. W przypadkach, gdy ustalenie wartości przedmiotu postępowania nie jest możliwe przed rozpoznaniem wniosku, przewodniczący urzędu rozjemczego określi wysokość zaliczki, jaką wnioskodawca będzie obowiązany uiścić przed rozpoczęciem czynności urzędu. W orzeczeniu kończącem postępowanie urząd rozjemczy określi sumę wpisu, uwzględniając pobraną zaliczkę.

§ 9. Suma wpisu stosunkowego nie może wynosić w powiatowym urzędzie rozjemczym mniej niż 2 złote, a w wojewódzkim urzędzie rozjemczym — mniej niż 10 złotych.

Jeżeli suma wpisu stosunkowego w postępowaniu przed powiatowym urzędem rozjemczym przewyższa 50 zł, a w postępowaniu przed wojewódzkim urzędem rozjemczym 500 zł — wnioskodawca uiści tymczasowo wpis w wysokości kwot wymienionych, nadwyżkę zaś urząd rozjemczy może obniżyć według własnego uznania, biorąc pod uwagę finansową sytuację wnioskodawcy. Ustaloną przez urząd rozjemczy nadwyżkę ponad kwotę uiszczoną tymczasowo wnioskodawca winien wpłacić w ciągu 14 dni od dnia otrzymania wezwania, pod rygorem umorzenia sprawy.

§ 10. Na żądanie strony zwraca się połowę wpisu stosunkowego w razie cofnięcia wniosku przed rozpoczęciem rozprawy oraz w przypadku zawarcia ugody.

Jeżeli strony zgodnie wniosą o wszczęcie postępowania wyłącznie w celu zawarcia ugody, pobiera się opłatę w wysokości piątej części wpisu stosunkowego obliczonego od wartości przedmiotu ugody.

§ 11. We wszystkich sprawach, niewymienionych w § 6, pobiera się od wniosku o wszczęcie postępowania wpis stały, który wynosi w postępowaniu przed wojewódzkim urzędem rozjemczym 30 zł, a przed powiatowym urzędem rozjemczym — 5 zł.

Wpis stały od wniosku w sprawie o uchylenie zastosowania ulg w odniesieniu do posiadacza gospodarstwa grupy B (art. 48), lub o zaliczenie gospodarstwa ogrodniczego, prowadzonego na obszarze do 50 ha, do grupy B (art. 3 ust. (3)), wynosi 75 zł.

§ 12. Jeżeli wniosek o wszczęcie postępowania obejmuje kilka spraw podlegających opłacie wpisu stosunkowego lub kilka spraw podlegających opłacie wpisu stałego, wówczas pobiera się opłatę w wysokości sumy wszystkich wpisów stosunkowych lub sumy wszystkich wpisów stałych. Suma wpisów stałych nie może jednak przewyższać w powiatowym urzędzie rozjemczym 15 zł, a w wojewódzkim urzędzie rozjemczym 90 zł.

Jeżeli wniosek o wszczęcie postępowania obejmuje kilka spraw, z których jedne podlegają opłacie wpisu stosunkowego, inne zaś opłacie wpisu stałego, wówczas oblicza się osobno sumę wszystkich wpisów stosunkowych i sumę wszystkich wpisów stałych, a pobiera się tytułem opłaty jedynie tę sumę, która jest wyższa.

§ 13. Za wypisy, odpisy, zaświadczenia, wyciągi oraz inne dokumenty, wydawane przez urząd rozjemczy pobiera się opłatę kancelaryjną: w powiatowym urzędzie rozjemczym w wysokości 50 groszy, w wojewódzkim urzędzie rozjemczym w wysokości 1 zł — za każdą stronę wydanego dokumentu, przyczem każda rozpoczęta strona liczy się za całą. Za pisma doręczane z urzędu nie pobiera się opłaty kancelaryjnej.

§ 14. Do kosztów postępowania należą:

1) należności świadków, biegłych i tłumaczów,
2) opłaty należne innym władzom, urzędom i instytucjom,
3) koszty doręczeń wezwań, zawiadomień i t. p.,
4) koszty ogłoszeń w pismach,

5) koszty, połączone z wykonaniem przez urząd rozjemczy czynności poza jego siedzibą.

§ 15. Wynagrodzenia świadków, biegłych oraz tłumaczów, wezwanych przez urząd rozjemczy, ustala urząd rozjemczy według własnego uznania, uwzględniając konieczne wydatki, związane z ich stawiennictwem i z ewentualną stratą zarobku oraz z pracą, wykonaną na żądanie urzędu rozjemczego.

§ 16. Strona, która wniosła o dokonanie czynności, połączonej z wydatkami, obowiązana jest złożyć zaliczkę na pokrycie kosztów postępowania. Jeżeli strony wspólnie wniosły o dokonanie czynności lub urząd rozjemczy z urzędu czynność zarządził, zaliczkę uiścić winny strony w równych częściach lub w innym stosunku według uznania urzędu rozjemczego. Urząd rozjemczy oznaczy wysokość zaliczki i termin jej złożenia. Wykonanie czynności zależne jest od uiszczenia zaliczki.

§ 17. Do uiszczenia opłat i kosztów postępowania obowiązana jest strona, która wniosła o podjęcie czynności. Gdy o podjęcie czynności wniosły zainteresowane strony wspólnie, obowiązek uiszczenia należności może urząd rozjemczy rozłożyć pomiędzy te strony.

§ 18. Opłaty, pobierane przez powiatowy urząd rozjemczy, wpływają do kasy powiatowego związku samorządowego na odrębny rachunek powiatowego urzędu rozjemczego. 10% wpływów z tytułu opłat powiatowy urząd rozjemczy przekazuje co miesiąc ze swego rachunku na rzecz Centralnego Biura do Spraw Finansowo-Rolnych.

Opłaty, pobierane przez wojewódzki urząd rozjemczy wpływają na dochód Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych z wyjątkiem 10% należności z powyższego tytułu, które wpływają na rzecz Centralnego Biura do Spraw Finansowo-Rolnych.

§ 19. W postępowaniu ze skargi o uchylenie orzeczenia urzędu rozjemczego opłaty i koszty postępowania pobiera bezpośrednio sąd okręgowy.

§ 20. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 10 czerwca 1933 r., wydane w porozumieniu z Ministrami Skarbu, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych w sprawie opłat w postępowaniu przed urzędami rozjemczemi do spraw majątkowych posiadaczy gospodarstw wiejskich (Dz. U. R. P. Nr. 44, poz. 343) wraz z późniejszemi zmianami.

.Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Poniatowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 22 stycznia 1935 roku Nr. 3, poz. 22).

38.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

w porozumieniu z Ministrami: Opieki Społecznej, Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości

z dnia 10 stycznia 1935 r.

o zmianie rozporządzenia Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrami: Opieki Społecznej, Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości z dnia 10 marca 1933 r. w sprawie zaopatrzenia byłych skazańców politycznych.

Na podstawie art. 11 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o zaopatrzeniu byłych skazańców politycznych (Dz. U. R. P. z 1931 r. Nr. 47, poz. 406) zarządzam, co następuje:

§ 1. Ustępom (2) i (3) § 10-go rozporządzenia Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrami Opieki Społecznej, Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości z dnia 10 marca 1933 r. w sprawie zaopatrzenia byłych skazańców politycznych (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 237) nadaje się następujące brzmienie:

„(2). W tym przypadku były skazaniec polityczny celem stwierdzenia utraty co najmniej 50% zdolności do pracy zarobkowej zostaje poddany badaniu przez Komisję Lekarską II instancji dla funkcjonarjuszów państwowych. Badanie to zarządza wojewódzka władza administracji ogólnej, właściwa według miejsca zamieszkania byłego skazańca politycznego.

(3). Orzeczenie Komisji Lekarskiej jest ostateczne. Ponowne badanie lekarskie może nastąpić na wniosek byłego skazańca politycznego najwcześniej po upływie roku od daty poprzedniego badania. W wyjątkowych przypadkach Minister Skarbu może zezwolić na zbadanie byłego skazańca politycznego przed upływem tego okresu".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje również w stosunku do wszystkich byłych skazańców politycznych, ubiegających się o zaopatrzenie, którym to zaopatrzenie nie zostało dotychczas przyznane.

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki*

(Przedruk z D. U. R. P. z dnia 30 stycznia 1935 r., Nr. 4, poz. 24).

39.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych

z dnia 22 stycznia 1935 r.

w sprawie ustalenia podstawowej ceny za spirytus na kamp. 1934/35 r.

Na podstawie art. art. 34 i 71 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. o monopolu spirytusowym, opodatkowaniu kwasu octowego i drożdży oraz sprzedaży napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. Nr. 63, poz. 586) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Podstawową cenę za 1 hl. 100% spirytusu surowego, który w ciągu kampanji 1934/35 będzie dostarczony na kontyngent zakupu przez gorzelnie rolnicze, ustala się w wysokości następującej:

	zł. za 1 hl. 100%
dla wojew. warszawskiego	63,31
„ „ łódzkiego	62,26
„ „ kieleckiego	63,31
„ „ lubelskiego	60,72
„ „ białostockiego	66,77
„ „ wileńskiego	76,03
„ „ nowogródzkiego	72,01
„ „ poleskiego	71,15
„ „ wołyńskiego	65,19
„ „ poznańskiego	58,63
„ „ pomorskiego	61,74
„ „ krakowskiego	66,30
„ „ lwowskiego	66,70
„ „ stanisławowskiego	64,65
„ „ tarnopolskiego	63,16
„ „ śląskiego	70,31

Ceny te rozumie się franco wagon lub statek najbliższej stacji towarowej normalnotorowej kolei żelaznej lub przystani.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 30 stycznia 1935 r. Nr. 4, poz. 26).

40.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 18 stycznia 1935 r.

w sprawie obliczenia i poboru nadzwyczajnej daniny majątkowej w 1935 roku.

Na podstawie art. 8 ust. 1 i art. 12 ustawy z dnia 24 marca 1933 r. o nadzwyczajnej daninie majątkowej (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 248) — zarządzam co następuje:

§ 1.

Nadzwyczajną daninę majątkową obliczają:

a) w I grupie kontyngentowej — w powiatach, stanowiących okrąg jednego urzędu skarbowego — urzędy skarbowe, w których okręgu są położone grunty, podlegające nadzwyczajnej daninie majątkowej; jeżeli powiat jest podzielony na dwa lub więcej okręgów urzędów skarbowych — urzędy skarbowe, właściwe dla obliczania progresji w państwowym podatku gruntowym;

b) w II grupie kontyngentowej — urzędy skarbowe, w których okręgu ustalony został obrót, miarodajny dla obliczenia nadzwyczajnej daniny majątkowej; dla spółek akcyjnych nadzwyczajną daninę majątkową w II grupie kontyngentowej obliczają izby skarbowe;

c) w III grupie kontyngentowej — urzędy skarbowe, w których okręgu położone są nieruchomości miejskie oraz niektóre budynki w gminach wiejskich, podlegające nadzwyczajnej daninie majątkowej.

§ 2.

Kwoty nadzwyczajnej daniny majątkowej, obliczone na 1935 rok, płatne są w poszczególnych grupach kontyngentowych w następujących terminach:

a) w I grupie kontyngentowej — w terminie do dnia 30 kwietnia 1935 r. włącznie — od płatników podatku gruntowego, opłacających w 1935 r. państwowy podatek gruntowy ponad 25 zł. do 60 zł. rocznie bez degresji — zaliczka w wysokości 11% podatku gruntowego bez degresji, zaś od płatników podatku gruntowego, opłacających w 1935 r. państwowy podatek gruntowy ponad 60 zł. rocznie bez progresji — zaliczka w wysokości 22% państwowego podatku gruntowego bez progresji, oraz w terminie do dnia 30 listopada 1935 r. włącznie tak od jednych jak i od drugich płatników — różnica między ostateczną kwotą daniny, obliczoną na 1935 rok, a uiszczoną przedtem zaliczką;

b) w II grupie kontyngentowej — cała należność w terminie do dnia 30 czerwca 1935 r. włącznie;
c) w III grupie kontyngentowej — cała należność w terminie do dnia 31 sierpnia 1935 r. włącznie.

§ 3.

1) O wysokości nadzwyczajnej daniny majątkowej zawiadamia się płatników przez doręczenie im nakazów zapłaty według ustalonych wzorów.

2) Nakazy zapłaty doręcza się płatnikom:
a) I grupy kontyngentowej — w terminie do dnia 15 listopada 1935 r. włącznie;
b) II grupy kontyngentowej — w terminie do dnia 15 czerwca 1935 r. włącznie;
c) III grupy kontyngentowej — w terminie do dnia 16 sierpnia 1935 r. włącznie.

3) W razie doręczenia nakazów zapłaty po terminach, wyznaczonych w ust. 2, kwota nadzwyczajnej daniny majątkowej jest płatna w ciągu dni 14, licząc od dnia następnego po doręczeniu.

4) O wysokości zaliczki, płatnej w myśl § 2 lit. a), zawiadamia się płatników pisemnie. Zawiadomienia doręcza się w terminie do dnia 15 kwietnia 1935 r. włącznie. W razie doręczenia zawiadomienia po 15 kwietnia 1935 r. zaliczka jest płatna w ciągu dni 14, licząc od dnia następnego po doręczeniu.

§ 4.

1) Nieuiszczone w terminie kwoty nadzwyczajnej daniny majątkowej stają się zaległością i podlegają egzekucyjnemu ściągnięciu wraz z karami za zwłokę w wysokości 12% i kosztami egzekucyjnemi.

2) Od odroczonych kwot nadzwyczajnej daniny majątkowej pobiera sę odsetki za odroczenie w wysokości 6%.

§ 5.

1) Od nakazów zapłaty na nadzwyczajną daninę majątkową przysługuje płatnikom prawo odwołania się w terminie dni 30, licząc od dnia następnego po doręczeniu nakazu zapłaty. W odwołaniu jednak można podnosić jedynie zarzuty co do braku obowiązku uiszczania nadzwyczajnej daniny majątkowej.

2) Odwołania, w których płatnik, nie zaprzeczając obowiązku podatkowego, zaczepia tylko podstawę obliczenia nadzwyczajnej daniny majątkowej, pozostawia się bez rozpatrzenia.

3) Natomiast zmiany w wysokości państwowego podatku gruntowego, w wysokości obrotu oraz w wysokości przychodu względnie wartości czynszowej, orzeczone w normalnym toku instancji w myśl obowiązujących przepisów o państwowym podatku gruntowym, ustawy o państwowym podatku przemysłowym oraz w myśl obowiązujących przepisów o państwowym podatku od nieruchomości — pociągają za sobą z urzędu zmianę w wysokości nadzwyczajnej daniny majątkowej, obliczonej w danej grupie kontyngentowej.

4) Na obszarze województwa śląskiego, sprostowanie w trybie odwoławczym rocznego komornego (czynszu) względnie wartości czynszowej, ustalonych dla obliczenia nadzwyczajnej daniny majątkowej w III grupie kontyngentowej na 1935 rok, pociąga za sobą sprostowanie obliczenia daniny w tejże grupie na 1935 rok.

5) O zmianach w wysokości nadzwyczajnej daniny majątkowej w myśl ust. 3 i 4 zawiadamiają władze skarbowe płatników z urzędu.

6) Omyłki rachunkowe w obliczeniu nadzwyczajnej daniny majątkowej prostują władze skarbowe z urzędu lub na wniosek płatnika.

§ 6.

1) Odwołania wnosić należy do tej władzy skarbowej, która wydała nakaz zapłaty; rozstrzyga je władza skarbowa bezpośrednio wyższej instancji.

2) Odwołania wniesione po terminie oraz odwołania, o których mowa w § 5 ust. 2, pozostawia bez rozpatrzenia władza skarbowa, do której wpłynęło odwołanie.

3) Upoważnia się dyrektorów izb skarbowych do darowania skutków przekroczenia terminu do wniesienia odwołania, jeżeli przekroczenie terminu nastąpiło z ważnych powodów, uzasadnionych przez płatnika.

§ 7.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 30 stycznia 1935 r. Nr. 4, poz. 25).

41.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 25 stycznia 1935 r.

w sprawie zwinięcia Urzędu Celnego w Toruniu.

Na podstawie art. 8 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnem (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610) zarządzam, co następuje:

§ 1.

W okręgu administracyjnym Dyrekcji Ceł w Poznaniu zwija się Urząd Celny w Toruniu.

§ 2.

Likwidację Urzędu Celnego w Toruniu porucza się Urzędowi Celnemu w Bydgoszczy.

§ 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 marca 1935 r.

Minister Skarbu:
(—) Wł. Zawadzki

42.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 19 stycznia 1935 r.

w sprawie zmian w zaszeregowaniu kas urzędów skarbowych w okręgu administracyjnym Izby Skarbowej I we Lwowie do jednego z dwóch typów.

Na zasadzie art. 4, 12 i 15 ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. o tymczasowej organizacji władz i urzędów skarbowych (Dz. P. P. P. Nr. 65, poz. 391) zarządzam, co następuje:

§ 1.

Z zakresu działania 2 Urzędu Skarbowego we Lwowie wyłącza się czynności rachunkowe i kasowe 5, 6, 7, 8 i 9 Urzędów Skarbowych we Lwowie i przekazuje się te czynności właściwym terytorjalnie urzędom skarbowym.

§ 2.

Tworzy się kasy przy 5, 6, 7, 8 i 9 Urzędach Skarbowych we Lwowie i równocześnie zaszeregowuje się je do typu B.

§ 3.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1935 r.

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki*

43.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 31 grudnia 1934 r.

o organizacji Urzędu Długów Państwa.

Na podstawie § 2 uchwały Rady Ministrów z dnia 27 stycznia 1932 r. w sprawie statutu organizacyjnego Ministerstwa Skarbu oraz § 11 załączonego do tejże uchwały statutu organizacyjnego Ministerstwa Skarbu („Mon. Pol." Nr. 32, poz. 38) zarządzam, co następuje:

§ 1.

Ustanowiony art. 9 ustawy z dnia 25 września 1922 r. o kontroli nad długami Państwa (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 805) obowiązek dostarczania Komisji Kontroli Długów Państwa żądanych przez nią wyjaśnień, ksiąg, rachunków i dokumentów odnośnie długów i zobowiązań Państwa, wymienionych w art. 10 pkt. a), b), d) tejże ustawy, wykonywa Urząd Długów Państwa.

§ 2.

Siedzibą Urzędu Długów Państwa jest miasto stołeczne Warszawa.

§ 3.

Urząd Długów Państwa sprawuje zarząd wszystkiemi długami państwowemi i gwarancjami finansowemi Skarbu Państwa, podlegającemi zapisaniu do księgi długów Państwa. Pozatem Urząd Długów Państwa wykonywa czynności zlecone przez Ministerstwo Skarbu w zakresie długów Państwa.

§ 4.

Do zakresu działania Urzędu Długów Państwa należy w szczególności:

a) prowadzenie księgi długów Państwa i szczegółowej rachunkowości długów państwowych oraz ewidencji stanu zadłużenia Państwa;

b) wykonywanie dyspozycyj Ministerstwa Skarbu w sprawach obsługi i projektowania preliminarzy długów państwowych oraz prowadzenie związanej z tem rachunkowości;

c) wykonywanie czynności związanych z planowem umarzaniem pożyczek oraz losowaniem, z wyjątkiem losowań amortyzacyjnych pożyczek, jeżeli w myśl umów pożyczkowych losowania te mają być przeprowadzane przez inne instytucje, losowanie premij przy pożyczkach premjowych, uskutecznianie związanych z tem ogłoszeń;

d) prowadzenie ewidencji tytułów imiennych, tytułów sądownie zastrzeżonych lub unieważnionych, interwencje w sprawach sądowych, dotyczących utraconych tytułów na okaziciela, wydawanie duplikatów względnie nowych tytułów w miejsce utraconych w wykonaniu prawomocnych orzeczeń oraz wymiana tytułów uszkodzonych;

e) wykonywanie czynności, związanych z drukiem, odbiorem i wydawaniem tytułów dłużnych według dyspozycyj Ministerstwa Skarbu;

f) kontrola, przechowywanie oraz niszczenie tytułów dłużnych Skarbu Państwa;

g) wykonywanie czynności, związanych z konwersją pożyczek państwowych w zakresie, zleconym przez ustawy i rozporządzenia;

h) prowadzenie w księdze długów Państwa ewidencji gwarancyj finansowych Skarbu Państwa i wysokości ich wykorzystania, prowadzenie związanej z tem rachunkowości, jak również wykonywanie dyspozycyj Ministerstwa Skarbu w sprawach obsługi i projektowania preliminarzy tych gwarancyj.

§ 5.

Urząd Długów Państwa podlega Ministrowi Skarbu, który wykonywa nadzór nad działalnością Urzędu i kierunkiem tej działalności w sposób, określony statutem organizacyjnym Ministerstwa Skarbu.

Urząd Długów Państwa posiada budżet, stanowiący część budżetu Ministerstwa Skarbu.

§ 6.

Na czele Urzędu Długów Państwa stoi Dyrektor Urzędu Długów Państwa, odpowiedzialny przed Ministrem Skarbu za całokształt działalności Urzędu.

Urząd Długów Państwa dzieli się na 4 referaty, a mianowicie:

a) referat ogólny,

b) referat obligacyjny,

c)referat operacyjny,

d) referat rachunkowy.

Na czele referatów stoją kierownicy referatów bezpośrednio podlegli Dyrektorowi Urzędu Długów Państwa.

§ 7.

Do referatu ogólnego należy:

a) opracowywanie wniosków w sprawach osobowych i organizacyjnych Urzędu oraz załatwianie spraw gospodarczych;

b) układanie preliminarzy budżetu administracyjnego i dysponowanie sumami tego budżetu w granicach każdorazowo otwieranych kredytów;

c) sprawy, związane z emisją pożyczek, a w szczególności sprawy wzorów obligacyj, planów amortyzacyjnych, systemów losowań (§ 3 pkt. 2);

d) sprawy druku i niszczenia tytułów dłużnych Skarbu Państwa (§ 4 pkt. e i f);

e) sprawy umarzania pożyczek, losowań amortyzacyjnych i losowań premjowych oraz związanych z tem ogłoszeń (§ 4 pkt. c);

f) sprawy prawne i depozytowe;

g) sprawy natury ogólnej i statystyczne;

h) sprawy, niewchodzące w zakres działania innych referatów.

Kierownikowi referatu ogólnego podlega kancelarja Urzędu, składnica akt oraz bibljoteka.

§ 8.

Do referatu obligacyjnego należą:

a) sprawy konwersji (§ 4 pkt. g);

b) prowadzenie ewidencji tytułów imiennych, tytułów sądownie zastrzeżonych lub unieważnionych;

c) wydawanie duplikatów względnie nowych tytułów w miejsce utraconych oraz wymiana tytułów uszkodzonych (§ 4 pkt. d).

§ 9.

Do referatu operacyjnego należy:

a) prowadzenie ksiąg rodowodowych i skarbca;

b) wykonywanie wszelkich czynności przygotowawczych do losowań pożyczek oraz przygotowywanie do druku tabel obligacyj wylosowanych lub przeznaczonych do umorzenia i tabel wylosowanych premij;

c) wydawanie tytułów dłużnych Skarbu Państwa w wykonaniu dyspozycyj właściwych referatów;

d) sprawy, związane z obsługą tytułów dłużnych Skarbu Państwa, za pośrednictwem placówek;

e) załatwianie wszelkich czynności kasowych, związanych z powyższemi operacjami w sposób, określony obowiązującemi przepisami;

f) przyjmowanie do skarbca, przechowywanie tytułów dłużnych Skarbu Państwa i kontrola nad niemi;

g) przechowywanie w skarbcu depozytów, wynikających z zakresu działania Urzędu;

h) przyjmowanie i ekspedycja przesyłek wartościowych, prowadzenie kontroli rachunkowej i formalnej wszystkich dyspozycyj skarbowych, na podstawie właściwych akt.

§ 10.

Do referatu rachunkowego należy:

a) prowadzenie księgi długów Państwa i szczegółowej rachunkowości długów państwowych oraz ewidencji stanu zadłużenia Państwa;

b) prowadzenie w księdze długów Państwa ewidencji gwarancyj finansowych Skarbu Państwa i wysokości ich wykorzystania oraz prowadzenie związanej z tem rachunkowości;

c) preliminowanie budżetu długów Państwa i dysponowanie sumami tegoż budżetu w granicach kredytów, otwartych do dyspozycji Urzędu Długów Państwa, oraz prowadzenie odpowiedniej rachunkowości, związanej z dysponowaniem kredytami budżetu administracyjnego i długów Państwa;

d) prowadzenie ksiąg rachunkowych, przewidzianych w obowiązujących przepisach rachunkowo - kasowych;

e) kontrola sprawozdań placówek sprzedaży i wykupu tytułów dłużnych Skarbu Państwa;

f) składanie sprawozdań i zamknięć rachunkowych.

§ 11.

Do Dyrektora Urzędu Długów Państwa należy:

a) kierownictwo i nadzór ogólny nad działalnością Urzędu i podległych mu urzędników;

b) przedstawianie Biuru Personalnemu Ministerstwa Skarbu wniosków w sprawie przyjmowania, mianowania i zwalniania funkcjonarjuszów Urzędu Długów Państwa;

c) przyznawanie zapomóg i remuneracyj w granicach budżetu Urzędu Długów Państwa.

W razie nieobecności Dyrektora Urzędu Długów Państwa, tymczasowe kierownictwo Urzędu obejmuje jeden z kierowników referatów, wyznaczony przez Ministra Skarbu.

§ 12.

Kierownicy referatów kierują personelem i pracą w zakresie ich referatów.

§ 13.

Urząd Długów Państwa prowadzi rachunkowość i kasowość według przepisów, wydanych przez Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Najwyższą Izbą Kontroli.

§ 14.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 21 stycznia 1935 roku Nr. 17, poz. 24).

44.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 10 stycznia 1935 r.

Podaje się do wiadomości, że na podstawie art. 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o Funduszu Inwestycyjnym (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 636) i § 2 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 listopada 1933 r. o wypuszczeniu Bonów Funduszu Inwestycyjnego (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 694) zostały w drodze losowania w okresie czasu od 15 marca do dnia 27 grudnia 1934 r. umorzone we wszystkich dziesięciu serjach, wypuszczonych na podstawie wyżej powołanego rozporządzenia Ministra Skarbu, następujące numery Bonów Funduszu Inwestycyjnego:

Nr.Nr.	Data wylosowania		Nr.Nr.	Data wylosowania	
230	6.IX.	1934 r.	6017	22.III.	1934 r.
231	29.III.	„	6250	23.VIII.	„
376	13.XII.	„	6367	20.IX.	„
528	20.XII.	„	6645	9.V.	„
667	12.IV.	„	6935	2.V.	„
799	12.VII.	„	6969	13.IX.	„
990	12.VII.	„	7037	15.III.	„
1381	6.XII.	„	7083	2.VIII.	„
1704	20.IX.	„	7085	20.XII.	„
1802	22.III.	„	7167	9.V.	„
1820	7.VI.	„	7236	2.VIII.	„
1948	16.VIII.	„	7259	28.VI.	„
2085	27.IX.	„	7304	2.VIII.	„
2211	29.XI.	„	7332	9.VIII.	„
2458	26.IV.	„	7608	30.V.	„
2501	29.III.	„	7648	31.X.	„
2585	19.IV.	„	7684	15.III.	„
2691	23.VIII.	„	7722	6.XII.	„
2775	27.XII.	„	8312	15.III.	„
2881	6.IX.	„	8348	29.XI.	„
2964	19.VII.	„	8581	13.XII.	„
3321	21.VI.	„	8655	25.X.	„
3359	13.XII.	„	8833	20.IX.	„
3465	29.III.	„	8898	2.V.	„
3568	16.VIII.	„	9003	21.VI.	„
3600	15.XI.	„	9276	30.VIII.	„
3940	4.X.	„	10012	26.IV.	„
4006	14.VI.	„	10093	5.VII.	„
4042	5.IV.	„	10105	12.VII.	„
4166	15.III.	„	10114	29.XI.	„
4226	21.VI.	„	10277	12.VII.	„
4633	28.VI.	„	10523	23.VIII.	„
4720	18.X.	„	10813	22.XI.	„
4808	2.V.	„	10846	26.VII.	„
4947	12.IV.	„	10857	15.XI.	„
5280	9.V.	„	10890	30.VIII.	„
5403	19.VII.	„	10933	2.V.	„
5424	19.IV.	„	11092	20.XII.	„
5841	11.X.	„	11131	22.XI.	„
5904	18.X.	„	11448	26.VII.	„
5951	19.VII.	„	11498	25.X.	„

Nr.Nr.	Data wylosowania		Nr.Nr.	Data wylosowania	
11499	20.IX.	1934 r.	20245	22.III.	1934 r.
11505	22.III.	„	20307	27.IX.	„
11591	27.XII.	„	20405	16.VIII.	„
11626	8.XI.	„	20478	27.XII.	„
11659	12.VII.	„	20672	27.IX.	„
11819	22.III.	„	20682	12.VII.	„
12044	13.XII.	„	20702	22.XI.	„
12215	29.XI.	„	20728	18.X.	„
12360	14.VI.	„	20796	12.IV.	„
12408	16.VIII.	„	20836	12.IV.	„
12439	5.IV.	„	20922	27.XII.	„
12547	20.IX.	„	21077	20.XII.	„
12581	26.IV.	„	21085	20.XII.	„
12591	13.IX.	„	21205	23.VIII.	„
12721	25.X.	„	21269	25.X.	„
12751	9.V.	„	21436	15.XI.	„
13134	2.V.	„	21520	11.X.	„
13587	8.XI.	„	21658	25.X.	„
13605	26.VII.	„	21687	6.IX.	„
13705	15.III.	„	21754	16.VIII.	„
13897	13.XII.	„	21870	5.VII.	„
13975	6.XII.	„	21929	19.IV.	„
14000	24.V.	„	22090	25.X.	„
14055	15.XI.	„	22110	31.X.	„
14078	17.V.	„	22166	31.X.	„
14139	27.IX.	„	22167	19.VII.	„
14528	17.V.	„	22705	6.XII.	„
14534	6.IX.	„	22876	17.V.	„
14588	9.V.	„	23077	5.VII.	„
14591	13.IX.	„	23161	4.X.	„
14786	30.VIII.	„	23400	22.XI.	„
14955	17.V.	„	23448	5.IV.	„
14993	24.V.	„	23488	29.III.	„
15023	7.VI.	„	23644	22.III.	„
15065	28.VI.	„	23686	13.XII.	„
15139	26.IV.	„	24207	2.VIII.	„
15502	5.IV.	„	24761	27.XII.	„
15800	19.IV.	„	25130	22.XI.	„
16042	2.VIII.	„	25141	26.IV.	„
16123	6.IX.	„	25325	5.VII.	„
16158	21.VI.	„	25573	18.X.	„
16202	15.XI.	„	25646	29.III.	„
16731	14.VI.	„	25774	27.IX.	„
17019	20.IX.	„	25884	9.VIII.	„
17120	5.IV.	„	26003	11.X.	„
17313	18.X.	„	26048	21.VI.	„
17558	12.VII.	„	26159	6.IX.	„
17570	26.IV.	„	26344	14.VI.	„
17582	2.V.	„	26622	28.VI.	„
18370	7.VI.	„	26753	8.XI.	„
18425	20.XII.	„	26754	26.VII.	„
18465	13.IX.	„	26859	6.XII.	„
18612	11.X.	„	26991	28.VI.	„
18753	8.XI.	„	26995	5.VII.	„
18887	19.IV.	„	27095	31.X.	„
18889	13.IX.	„	27440	24.V.	„
19145	30.V.	„	27576	27.IX.	„
19158	7.VI.	„	27671	24.V.	„
19712	4.X.	„	27685	30.V.	„
19882	11.X.	„	27686	31.X.	„
20052	22.XI.	„	27734	30.VIII.	„
20224	29.XI.	„	28020	24.V.	„

Nr.Nr.	Data wylosowania	Nr.Nr.	Data wylosowania
28170	27.XII. 1934 r.	34572	29.XI. 1934 r.
28502	24.V. ,,	34696	27.IX. ,,
28856	16.VIII. ,,	34854	21.VI. ,,
28928	16.VIII. ,,	34855	23.VIII. ,,
29177	14.VI. ,,	34991	5.IV. ,,
29413	13.IX. ,,	35232	8.XI. ,,
29489	12.IV. ,,	35545	6.XII. ,,
29618	4.X. ,,	35905	2.V. ,,
29699	7.VI. ,,	35908	31.X. ,,
29854	23.VIII. ,,	35915	28.VI. ,,
29861	30.V. ,,	35964	26.VII. ,,
29964	8.XI. ,,	36016	15.XI. ,,
30247	4.X. ,,	36035	26.VII. ,,
30461	12.IV. ,,	36037	8.XI. ,,
30517	24.V. ,,	36429	21 VI. ,,
30668	5.VII. ,,	36478	14.VI. ,,
30792	12.IV. ,,	36493	9.VIII. ,,
30827	15.III. ,,	36602	7.VI. ,,
31209	27.XII. ,,	36706	20.XII. ,,
31802	9.VIII. ,,	36707	9.V. ,,
32093	2.VIII. ,,	36764	30.VIII. ,,
32145	17.V. ,,	36986	17.V. ,,
32244	9.VIII. ,,	36991	20.IX. ,,
32359	11.X. ,,	37064	30.VIII. ,,
32410	5.IV. ,,	37624	30.VIII. ,,
32424	9.V. ,,	37871	13.XII. ,,
32447	19.VII. ,,	37963	19.VII. ,,
32895	31.X. ,,	38172	29.III. ,,
33206	13.IX. ,,	38199	15.III. ,,
33222	26.VII. ,,	38262	17.V. ,,
33369	22.III. ,,	38315	19.VII. ,,
33446	19.IV. ,,	38536	29.III. ,,
33455	19.IV. ,,	38569	30.V. ,,
33459	22.XI. ,,	38620	11.X. ,,
33559	15.XI. ,,	38906	18.X. ,,
33755	2.VIII. ,,	38962	30.V. ,,
33818	4.X. ,,	39194	6.IX. ,,
34134	28.VI. ,,	39282	5.VII. ,,
34149	26.IV. ,,	39339	25.X. ,,
34282	30.V. ,,	39351	23.VIII. ,,
34473	29.XI. ,,	39391	9.VIII. ,,
34479	4.X. ,,	39512	6.XII. ,,
34520	9.VIII. ,,	39735	18.X. ,,
34526	7.VI. ,,	39813	14.VI. ,,

Za Ministra Skarbu:
(—) *Baczyński.*
Dyrektor Departamentu.

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 19 stycznia 1935 r. Nr. 16, poz. 23).

45.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 12 stycznia 1935 r.

Podaje się do wiadomości, że na podstawie art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 20 czerwca 1927 r. w sprawie umorzenia obligacyj 5% konwersyjnej pożyczki kolejowej, wypuszczonej na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 grudnia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 56, poz. 491), zostały umorzone w dniu 2 stycznia 1935 r., w drodze wykupu, obligacje 5% konwersyjnej pożyczki kolejowej z r. 1926 na łączną sumę nominalną 291.000 zł. o numeracji następującej:

Nr. od	Nr. do	szt.	Nr. od	Nr. do	szt.
po 30 zł			25897	— 25899	3
			25908	— 25909	2
31701	— 31702	2	25978	— 26007	30
41515	— 41532	18	26189	— 26197	9
		——	26199	— 26201	3
razem		20	26214	— 26220	7
			26291	— 26306	16
po 120 zł			27131	— 27141	11
			27161	— 27163	3
15863	— 16100	238	27494	— 27495	2
17088	— 17091	4	27536	— 27537	2
18067	— 18085	19	27562	— 27580	19
18209	— 18214	6	27592	— —	1
18216	— —	1	27598	— —	1
18243	— 18268	26	27727	— —	1
18301	— 18374	74	27742	— 27752	11
18386	— 18387	2	27757	— 27762	6
18398	— 18500	103	29044	— 29090	47
18685	— 18860	176	29328	— —	1
18866	— 19060	195	29361	— 29424	64
19063	— 19068	6	29491	— 29494	4
19401	— 19498	98	30041	— 30045	5
19501	— 19600	100	30075	— 30076	2
19771	— 19773	3	30090	— 30093	4
19828	— 19829	2	30141	— 30142	2
19940	— 19968	29	30264	— 30268	5
20389	— 20391	3	30487	— 30491	5
20442	— 20445	4	30548	— —	1
20803	— —	1	30693	— 30694	2
20805	— 20809	5	30712	— 30795	84
23042	— 23074	33	30901	— 31362	462
23906	— 23923	18	31402	— 31430	29
23933	— 23935	3	31600	— 31641	42
23993	— 24019	27	31686	— 31690	5
24056	— —	1	31860	— —	1
24070	— 24073	4	32383	— 32385	3
25001	— 25010	10	33182	— 33198	17
25016	— 25029	14	33247	— 33256	10
25101	— 25111	11	33274	— 33282	9
25249	— 25250	2	33663	— 33670	8
25349	— 25384	36	33781	— 33785	5
25393	— 25401	9	34132	— 34133	2
25416	— 25441	26	34172	— 34173	2
25521	— 25544	24	34282	— 34288	7
25546	— —	1	34944	— 34962	19
25598	— 25629	32	35437	— 35440	4
25672	— 25676	5	35559	— 35565	7
25697	— 25700	4	35801	— 35857	57
25717	— 25727	11			——
25750	— 25760	11		razem:	2420
25886	— —	1			

Za Ministra Skarbu:
(—) *Wł. Baczyński,*
Dyrektor Departamentu.

(Przedruk z „Monitora Polskiego z dnia 26 stycznia 1935 r. Nr. 22, poz. 35).

46.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 10 stycznia 1935 r.

Podaje się do wiadomości, że w myśl art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 września 1926 r. w sprawie ustalenia wysokości emisji i przeznaczenia użycia 5% pożyczki konwersyjnej, wypuszczonej na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 marca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 96, poz. 561 z r. 1926), zostały umorzone w dniu 2 stycznia 1935 r. w drodze wykupu, zgodnie z planem umorzenia, ustalonym w załączniku do § 3 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 24 kwietnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 37, poz. 338), obligacje 5% pożyczki konwersyjnej z 1924 r. na łączną sumę nominalną 6.960.000 zł.

Wyszczególnienie umorzonych obligacyj według odcinków i numerów podane jest w załączniku do niniejszego obwieszczenia.

Za Ministra Skarbu:
(—) *Wł. Baczyński*
Dyrektor Departamentu.

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 18 stycznia 1935 r. Nr. 15, poz. 21).

47.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych

z dnia 22 stycznia 1935 r.

w sprawie ustalenia przeciętnej zawartości skrobi w ziemniakach na kampanję 1934/35 r.

Na podstawie postanowień § 131 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 września 1932 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. o monopolu spirytusowym, opodatkowaniu kwasu octowego i drożdży oraz sprzedaży napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. Nr. 88, poz. 746) podaje się do wiadomości, co następuje:

Przeciętną wartość skrobi w ziemniakach ustala się dla całego Państwa na kampanję 1934/35 roku w wysokości 17,1%.

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 28 stycznia 1935 r. Nr. 23, poz. 36).

48.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 25 stycznia 1935 r.

o wartości jednego grama czystego złota.

Na podstawie art. 36 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 czerwca 1934 r. o wierzytelnościach w walutach zagranicznych (Dz. U. R. P. Nr. 59, poz. 509) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 3 sierpnia 1934 r. w sprawie obliczania i ogłaszania wartości złota (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 694) — ustalam na m. luty 1935 r. wartość jednego grama czystego złota na pięć złotych 92,44 grosza.

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki*

49.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 15 stycznia 1935 r.

L. D. I. 94207/1/34

w sprawie zaprzestania powielania okólników i ogłaszania ich w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu.

Do

Panów Dyrektorów: Biura Personalnego, wszystkich Departamentów, Państwowego Urzędu Kontroli Ubezpieczeń, Przewodniczącego Rady Spółdzielczej.

1) Ministerstwo Skarbu zaprzestaje bezpośredniego rozsyłania jawnych okólników i zarządzeń do władz podległych w formie odbitek, sporządzanych przez kancelarję Ministerstwa Skarbu. Stałe i regularne wydawanie tych zarządzeń do wiadomości i stosowania władzom podległym powinno dokonywać się z reguły za pośrednictwem Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu.

2) Dotychczasowy sposób rozsyłania okólników (pism okólnych) i zarządzeń w osobnych odbitkach może być stosowany tylko wyjątkowo, gdy odnośne zarządzenie jest tak nagłe, iż zwłoka połączona z ogłoszeniem w najbliższym numerze Dziennika Urzędowego okaże się niedopuszczalną, przyczem konieczność zastosowania takiego wyjątku musi być stwierdzona na akcie przez Podsekretarza Stanu albo właściwego Dyrektora (Kierownika) Departamentu, zaś zarządzenie oznaczone wyraźnie jako „pilne". Również i takie okólniki i zarządzenia jawne będą następnie ze względów ewidencyjnych

przedrukowywane z reguły w najbliższym numerze Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu.

3) Dziennik Urzędowy Ministerstwa Skarbu będzie się ukazywał stale co dziesięć dni, a w razie potrzeby 4 razy na miesiąc. Właściwy Dyrektor (Kierownik) Departamentu (Biura) może w porozumieniu z Wydziałem Prezydjalnym Ministerstwa Skarbu ustalić termin wydania specjalnego numeru Dziennika Urzędowego, celem zakomunikowania władzom podległym w drodze ogłoszenia w najbliższym Dzienniku Urzędowym okólnika względnie zarządzenia oznaczonego wyraźnie jako „pilne" bez konieczności rozsyłania go w osobnych odbitkach.

4) Wszystkie okólniki dotychczas adresowane do władz bezpośrednio podległych Ministerstwu (izb skarbowych, dyrekcyj ceł) powinny być tak opracowane, aby mogły być stosowane natychmiast przez urzędy I instancji bez oczekiwania dodatkowych instrukcyj od władz II instancji i powinny zawierać dokładne określenie władz I instancji, których dane okólniki dotyczą (np. urzędy skarbowe, urzędy celne, urzędy skarbowe akcyz i monopolów).

Okólniki i zarządzenia, których postanowienia bez osobnego przystosowania przez władze II instancji do warunków miejscowych nie mogłyby być natychmiast wykonywane, powinny zawierać klauzulę, zapowiadającą wydanie dodatkowych instrukcyj przez władze II instancji.

Z reguły zatem urzędy I instancji są obowiązane stosować wszelkie postanowienia, wynikające z okólników i zarządzeń ogłoszonych w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu natychmiast po ogłoszeniu ich w Dzienniku Urzędowym o ile inny termin wejścia w życie okólnika nie został w danym okólniku określony.

5) Przygotowując okólnik lub zarządzenie Biura i Departamenty Ministerstwa Skarbu powinny zgóry określić odnośne pismo nazwą „okólnik", „obwieszczenie" lub „zarządzenie", ze zwięźle wyrażonym nagłówkiem (treścią okólnika), przyczem pożądanem jest podawanie we wstępie okólnika artykułów ustawy lub paragrafów rozporządzenia (w okólnikach taryfowych: pozycyj taryfy celnej), których dotyczy treść okólnika, celem ułatwienia urzędnikom władz niższych instancyj zaznajamiania się jednocześnie z tekstem ustaw i rozporządzeń oraz odnotowywania przy odpowiednich artykułach ustawy lub paragrafach rozporządzenia pozycji i numeru Dziennika Urzędowego, w którym dany okólnik ogłoszono.

6) Kancelarje Departamentów i Biur, powinny wszystkie okólniki, zarządzenia i pisma, mające być ogłaszane w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu przepisywać w 4-ch egzemplarzach po jednej stronie papieru i przesyłać podpisany oryginał okólnika wraz z odpisem do Redakcji Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu, celem ogłoszenia. Pozostałe egzemplarze odpisów wraz z aktami sprawy pozostają we właściwym Departamencie względnie Biurze.

7) W związku z niniejszem zarządzeniem zwracam uwagę na konieczność:

a) ograniczenia kategorji spraw nagłych i tajnych do niezbędnych wyjątków,

b) przygotowywania okólników, zarządzeń możliwie wcześnie z uwzględnieniem czasu, potrzebnego do ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu,

c) stałego zalecania podległym urzędom zwłaszcza w czasie lustracyj urzędów, dokładnego zapoznawania się przez urzędników z treścią Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu.

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki.*

MINISTERSTWO SKARBU
L. D. I. 94207/1/34.

Warszawa, dnia 17 stycznia 1935 r.

Wszystkim Izbom Skarbowym i Dyrekcjom Ceł, Inspektoratowi Ceł w Gdańsku i Urzędowi Celnemu w Gdyni
do wiadomości i stosowania.

1) Natychmiast po doręczeniu Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu wszyscy urzędnicy w poszczególnych działach służby skarbowej tak II instancji, jak i I instancji powinni przejrzeć każdy numer Dziennika Urzędowego i zapoznać się jak najdokładniej z treścią, dotyczącą ich działu służby.

2) Okólniki i zarządzenia Ministerstwa Skarbu, adresowane tylko do władz II instancji oraz takie, z których treści wynika obowiązek wydania dodatkowych instrukcyj, powinny być traktowane po ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu w trybie dotychczasowym, t. zn. powinny być przez Panów Dyrektorów (Kierowników) izb skarbowych, dyrekcyj ceł bezzwłocznie z chwilą otrzymania odnośnego numeru Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu — przystosowywane do potrzeb władz I instancji i tym władzom podane do wiadomości i wykonania z dodatkową instrukcją.

3) Wszelkie reklamacje w razie spóźnionego doręczania Dziennika Urzędowego należy skierowywać do Administracji Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu (pokój 41, tel. 11.05-08), w gmachu głównym przy ul. Rymarskiej 3/5.

4) O powyższem należy powiadomić wszystkie podległe władze i urzędy skarbowe I instancji.

Dyrektor Departamentu:
(—) *M. Węgrzynowski*

50.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 29 stycznia 1935 r.

L. D. III. 1610/3/35

w sprawie wykazów uiszczeń na poczet zaległości podatkowych.

Do
wszystkich Izb Skarbowych i Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach, oraz do wszystkich urzędów skarbowych.

Celem uzyskania danych orjentacyjnych o wpływach na poczet podatków: gruntowego, przemysłowego, od obrotu, dochodowego z dz. 1 ustawy, od nieruchomości i daniny majątkowej z podziałem na uiszczenia, których termin płatności przypadał:

a) przed dniem 1 kwietnia 1932 r.,
b) w okresie od dnia 1 kwietnia 1932 r. do dnia 31 marca 1934 r. i
c) w okresie bieżącym t. j. po dniu 31 marca 1934 r.,

Ministerstwo Skarbu zarządza, by w miesiącach lutym i marcu r. b. kasy urzędów skarbowych zapisywały sumy dzienne uiszczeń wyżej wspomnianych podatków do specjalnych wykazów, prowadzonych na sporządzanych odręcznie formularzach, według dołączonego wzoru.

W ciągu miesiąca należy wypełniać w wykazach, na podstawie dowodów tylko przedziałki 1 — 3, wykazując w przedziałkach 2 i 3 wyłącznie kwoty należności skarbowych bez odsetek zwłoki. Po upływie miesiąca przedziałki 2 i 3 należy podsumować, w przedziałce 5-ej uwidocznić, na podstawie dziennika specjalnego danego podatku miesięczną sumę wpływów na poczet danego podatku, uzgodnioną z sumą wykazaną w pasku miesięcznym wzór Nr. 1269, a następnie odjąć od niej łączną sumę przedziałek 2 i 3-ej i otrzymaną różnicę, która stanowić będzie wpływy na poczet należności bieżących wykazać w przedziałce 4-ej.

Wykazy, o których wyżej mowa, mają kasy dostarczać Izbom skarbowym najpóźniej do dnia 5-go następnego miesiąca.

Izby Skarbowe na podstawie otrzymanych od kas omawianych wykazów będą sporządzały ogólne zestawienia na takim samym formularzu, wykazując zamiast dat nazwy kas.

Zestawienie to po uzgodnieniu z dziennikami specjalnemi Izby przedkładać będą Ministerstwu Skarbu najpóźniej do dnia 15 następnego miesiąca.

Podsekretarz Stanu:
(—) *W. Staniszewski.*

Załącznik (patrz strona 103).

51.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 24 stycznia 1935 r.

L. D. IV. 37033/2/34

w sprawie ujednostajnienia taryfikacji niektórych towarów.

Do
Dyrekcji Ceł w Warszawie, Lwowie, Poznaniu, Mysłowicach, Gdańsku.
Do
Inspektoratu Ceł w Gdańsku.
Do
Urzędu Celnego w Gdyni.

W celu ujednostajnienia w Urzędach Celnych taryfikacji towarów, Ministerstwo Skarbu zarządza co następuje:

1) Wyroby dziane z przędzy bawełnianej i nici gumowych, chociażby obrębione, w kształcie getrów, pończoch i temu podobnych wyrobów, używane przeciw t. zw. żylakom, należy traktować jako wyroby dziane bawełniane osobno niewymienione i clić według pozycji 698 punktu i litery odpowiednich taryfy celnej, zależnie od wagi tuzina sztuk oraz wykończenia.

2) Środek do czyszczenia pod nazwą „Vulcasit", składający się przeważnie ze szmerglu i gumelastyki, należy clić według pozycji 459 punktu 1 litery odpowiedniej taryfy celnej.

3) Środek do tępienia owadów pod nazwą „Katol", stanowiący sproszkowane kwiaty chryzantem z dodatkiem nieznacznych ilości chemicznych produktów organicznych, należy clić według pozycji 89 punktu 3 litery odpowiedniej taryfy celnej.

4) Klamerki szklane oraz z materjałów plastycznych, chociażby z dodatkiem metali, należy clić według materjału i stopnia wykończenia.

5) Fotografje, wymienione w pozycji 841 taryfy celnej, nadchodzące w oprawach podlegających cłu niższemu, niż przewidziane jest dla fotografji, należy clić według pozycji 841 taryfy celnej.

Fotografje nadchodzące w oprawach, podlegających cłu wyższemu, niż przewidziane jest dla fotografij należy clić według pozycji, przewidującej odnośne oprawy; fotografje osób, nawet w postaci pocztówek, nadchodzące w pojedyńczych egzemplarzach w zwykłych oprawach tekturowych, względnie kartonowych, t. zw. „passe-partout", należy clić według uwagi do pozycji 841 taryfy celnej; fotografje inne, przewidziane uwagą do pozycji 841, nadchodzące w oprawach oraz fotografje osób w innych oprawach niż zwykłe oprawy tekturowe, względnie kartonowe (passe-partout), należy clić według pozycji przewidującej odnośne oprawy.

6) Śledzie nadchodzące w ropie śledziowej, o ile ropa ta zawiera powyżej 6% soli kuchennej, należy clić jako śledzie solone według po-

zycji 117 punktu odpowiedniego taryfy celnej; według tejże pozycji należy clić śledzie nadchodzące bez ropy śledziowej, o ile zawierają powyżej 6% soli kuchennej w stosunku do wagi śledzi;

śledzie w ropie, względnie bez ropy, w których zawartość soli będzie wynosiła 6% i mniej należy clić jako śledzie świeże nieżywe według pozycji 116 punktu 3 taryfy celnej, dodanie bowiem soli w ilości do 6% włącznie ma na celu jedynie zabezpieczenie świeżych śledzi od psucia się podczas transportu.

Wyjaśnienia i orzeczenia sprzeczne z niniejszem tracą moc obowiązującą.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

52.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 22 stycznia 1935 r.

L. D. IV. 1802/3/35

w sprawie pochodzenia towarów, zakazanych do przywozu.

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Zgodnie z § 4 rozporządzenia z dnia 29 października 1934 r. o warunkach udzielania pozwoleń na prawo przywozu towarów, objętych zakazami przywozu (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 893), kraj pochodzenia zakazanego towaru, zgłoszonego do odprawy celnej, powinien odpowiadać nazwie kraju wymienionej w pozwoleniu, a kierunek, droga i sposób przewozu towaru (np. bez przeładunku w drodze) powinny być zgodne z zastrzeżeniem, jeżeli takie zastrzeżenie jest zamieszczone w pozwoleniu.

W związku z tem w porozumieniu z Ministerstwem Przemysłu i Handlu wyjaśnia się co następuje:

1) Kraj pochodzenia towarów, zakazanych do przywozu, określa się według ogólnych zasad, zawartych w art. 19 prawa celnego z dnia 29 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610) oraz w paragrafie 12 przepisów wykonawczych z dnia 9 października 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 820).

Tak więc oclenie zakazanego towaru w kraju trzecim, a jeżeli towar jest wolny od cła, dokonanie odprawy celnej i wpuszczenie towaru w tym kraju do wolnego obrotu nie powoduje ukrajowienia towaru.

2) Zakazany towar może być nadany do przewozu do polskiego obszaru celnego **w kraju trzecim**, chyba, że pozwolenie zawiera zastrzeżenie, wymagające przewozu bez przeładunku, w których to przypadkach towar powinien być nadany w kraju, na który opiewa pozwolenie, to znaczy w kraju pochodzenia.

3) Pochodzenie zakazanego towaru udowadnia się świadectwem, które może być wystawione także w kraju trzecim, przyczem świadectwa wystawiają instytucje lub urzędy celne, upoważnione do tego w danym kraju. Świadectwa wystawiane przez instytucje, powinny być wizowane przez właściwy Konsulat Polski, świadectwa zaś urzędów celnych są wolne od wizy konsularnej. Jeżeli towar zakazany do przywozu korzysta ze zniżki konwencyjnej i importer dostarcza z tego tytułu świadectwo pochodzenia, świadectwo to jest wystarczające również dla ustalenia pochodzenia zakazanego towaru.

Świadectwo pochodzenia na towar zakazany do przywozu musi być przedstawione, jeżeli zastrzeżenie zawarte w pozwoleniu przywozu wyraźnie tego wymaga.

Przy braku takiego zastrzeżenia, pochodzenie towaru, poza świadectwem, może być udowodnione:

a) przy bezpośrednim przywozie z kraju pochodzenia deklaracją celną nadawcy lub kolejowym listem przewozowym względnie konosamentem albo listem przewozowym-konosamentem — z kraju pochodzenia,

b) przy przywozie pośrednim — zaświadczeniami władz celnych lub portowych, wystawionemi w kraju, w którym towar był przeładowany lub przechowywany; zaświadczenia te winny stwierdzać skąd towar przybył oraz, że towar nie wszedł do wolnego obrotu; są one wolne od wizy konsularnej.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

53.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 10 stycznia 1935 r.

L. D. V. 4396/2/34.

w sprawie wymiaru podatku dochodowego w razie śmierci płatnika przed wymiarem podatku.

Do

Izby Skarbowej Grodzkiej
w Warszawie.

W związku z wątpliwościami, powstałemi przy opodatkowaniu państwowym podatkiem dochodowym płatników zmarłych przed dokonaniem wymiaru podatku, przedstawionemi w sprawozdaniu z dnia 1 lutego 1934 r. Nr. II. 34155/3/34 wyjaśnia się, co następuje:

Z ustawy o państwowym podatku dochodowym, a w szczególności z uznania (art. 1) za obowiązane do opłacania podatku spadków wakujących (nieobjętych), — z opodatkowania dochodów (art. 13), osiągniętych w ostatnim roku

(kalendarzowym, operacyjnym, gospodarczym), poprzedzającym rok podatkowy, oraz z postanowień art. 34 ustawy wynika, że konstrukcja ustawy o podatku dochodowym nie dopuszcza przerwy w opodatkowaniu pozostałego po zmarłym płatniku, a czynnego nadal, źródła dochodu. Podlega ono opodatkowaniu, gdy stanie się częścią składową spadku wakującego (nieobjętego), podlegać tedy będzie opodatkowaniu i w wypadku gdy wejdzie bezpośrednio w skład mienia spadkobiercy. (Wyrok Najwyższego Trybunału Administracyjnego z dnia 30 listopada 1933 r. L. Rej. 5502/3).

Z uwagi na powyższe w razie śmierci płatnika przed dokonaniem wymiaru podatku na dany rok podatkowy, gdy źródła dochodu zostały przejęte przez spadkobiercę bezpośrednio po jego śmierci, należy wymiar podatku uskutecznić na imię spadkobiercy łącznie z jego osobistym dochodem. O ile spadkobierców jest kilku, należy ustalony dochód uzyskany ze źródeł masy spadkowej podzielić w stosunku do udziału poszczególnych spadkobierców w spadku i każdemu z nich uskutecznić wymiar podatku w sposób podany powyżej t. j. łącznie z jego osobistym dochodem.

Wymiar podatku uważa się za uskuteczniony z chwilą doręczenia płatnikowi nakazu płatniczego, przeto, o ile przy doręczeniu nakazu zostanie stwierdzone, że płatnik zmarł, dokonany wymiar podatku winien być uchylony oraz uskuteczniony nowy wymiar na imię spadkobierców w myśl zasad wyżej przytoczonych.

Podsekretarz Stanu:
(—) *W. Staniszewski.*

MINISTERSTWO SKARBU
L. D. V. 4396/2/34.

Warszawa, dnia 10 stycznia 1935 r.

Wszystkim Izbom Skarbowym oraz Urzędowi Wojewódzkiemu Śląskiemu (Wydział Skarbowy)

udziela się do wiadomości.

Zastępca Dyrektora Departamentu:
(—) *Dr. J. Lubowicki.*

54.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 18 stycznia 1935 roku

L. D. V. 46650/1/34

w sprawie powiadamiania organizacyj gospodarczych o składach komisyj odwoławczych.

Do

wszystkich Izb Skarbowych oraz Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

W związku z ustaleniem składu komisyj odwoławczych i rozesłaniem członkom i zastępcom członków dekretów nominacyjnych, Ministerstwo Skarbu poleca Izbom Skarbowym (Wydziałowi Skarbowemu), aby organizacjom samorządu, wymienionym w art. 24 Ordynacji Podatkowej, a właściwym na okręg danej Izby, udzielony został do wiadomości skład członków i zastępców członków Komisji Odwoławczej, należących (w grupie powołanych i mianowanych) do reprezentowanego przez daną organizację działu życia gospodarczego lub zawodowego.

Dyrektor Departamentu:
(—) *W. Koszko.*

55.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 29 stycznia 1935 r.

L. D. V. 3817/1/35

w sprawie postępowania władz skarbowych.

Do

Dyrektorów Izb Skarbowych, Przewodniczących Komisyj Odwoławczych i Naczelników Urzędów Skarbowych.

Dnia 1 października r. ub. weszła w życie ordynacja podatkowa; od 1 stycznia b. r. obowiązuje izby i urzędy skarbowe instrukcja podatkowa.

Ordynacja podatkowa, rozporządzenie wykonawcze oraz instrukcja podatkowa stanowią, w całokształcie swego rodzaju kodeks postępowania podatkowego, który przez scalenie, skoordynowanie i powiązanie w jedną całość wszystkich przepisów formalnych stwarza jednolite formy postępowania dla wymiaru podatków i załatwiania wszelkich spraw z tym wymiarem związanych. Muszę tu jednak z naciskiem podkreślić, że kodeks ten powstał nie w drodze mechanicznego scalenia dawnych przepisów formalnych, rozszerzonych w poszczególnych ustawach podatkowych, lecz, że opiera się on na nowych zasadach i założeniach, że tem samem stwarza nowe formy postępowania, odmienne od dotychczasowych.

Przed wejściem w życie ordynacji podatkowej wymiar dwóch najważniejszych podatków: przemysłowego i dochodowego, opierał się przeważnie na ocenie zewnętrznych stosunków gospodarczych i majątkowych płatników, ocenie, potwierdzonej powagą komisyj szacunkowych i ich znajomością stosunków miejscowych. Ordynacja podatkowa, znosząc komisje szacunkowe i oddając wymiar podatków w ręce urzędów skarbowych, musiała dać wzamian za to inną rękojmię słusznych i sprawiedliwych wymiarów. Tę rękojmię realizuje art. 76 o. p. nakładając na władze wymiarowe obowiązek „oparcia wymiarów na materjale faktycznym". Nałożenie na władze wymiarowe tego obowiązku jest podstawowem założeniem ordynacji podatkowej, któremu podporządkowane są wszystkie inne jej przepisy.

Obowiązek oparcia wymiarów na materjale faktycznym należy rozumieć w ten sposób, że każdy wymiar podatkowy winien być zgodny z rzeczywistym obrotem lub dochodem płatnika i winien opierać się na takich danych informacyjnych, którebу istotnie uzasadniały uskutecznienie wymiaru w wysokości, przez władze wymiarowe przyjętej. W celu zebrania tego materjału, każdy urzędnik wymiarowy oraz współdziałający przy wymiarze winien starać się o osobiste zdobycie największej ilości danych, służących do wymiaru, w szczególności zaś poznawać stosunki majątkowe i czynności gospodarcze płatników, wnikać w te stosunki, umiejętnie i ostrożnie operować zebranym materjałem oraz dokładać wszelkich starań, aby najściślej odtwarzać prawdę materjalną, stanowiącą o wysokości podatku dla każdego płatnika. Ordynacja podatkowa ułatwia to zadanie, obdarzając władze daleko idącemi uprawnieniami, nakładając na cały szereg innych władz nieskarbowych, obowiązek dostarczania rozmaitych danych, potrzebnych do uskutecznienia wymiarów.

Nie da się jednakowoż zaprzeczyć, że pomimo daleko idących uprawnień ordynacja podatkowa stawia władze skarbowe w obliczu nowych trudnych problemów. Podkreślam wszakże raz jeszcze z całym naciskiem, że ordynacja podatkowa oznacza nietylko zmianę władz wymiarowych i kodyfikację formalnych przepisów, lecz wymaga oparcia wymiarów na materjale faktycznym zgodnie z prawdą materjalną.

Wymiary, oparte wyłącznie na znamionach zewnętrznych, będą mogły być stosowane tylko w zupełnie wyjątkowych wypadkach, w szczególności zaś w tych, gdy stopa życiowa płatnika nieposiadającego żadnych uchwytnych źródeł podatkowych daje dostateczną podstawę do stwierdzenia chęci uchylenia się takiego płatnika od obowiązku podatkowego.

Równie ważnem jest ustalanie obowiązku podatkowego na podstawie ksiąg. Kodeks handlowy powiększa ilość obowiązanych do prowadzenia ksiąg, a ustawa o podatku przemysłowym i ordynacja zachęcają do tego nieobowiązanych do zakładania księgowości. Życzę sobie, aby polityka wykonawcza władz w stosunku do ksiąg, szczególnie prowadzonych przez drobnych płatników, sprzyjała tendencji ich rozpowszechniania. Nieprzyjmowanie ksiąg za podstawę wymiaru winno mieć uzasadnienie przedewszystkiem w ich wadliwości materjalnej, w nierzetelności ksiąg. W tym ostatnim wypadku polecam stosować wszelkie sankcje przewidziane w prawie.

Do realizacji nowych założeń polityki wymiarowej, wynikających z ducha i przepisów ordynacji, przywiązuję wielkie znaczenie. Nowe zasady postępowania wymiarowego winny być przedewszystkiem dobrze wykonywane. Dlatego też będę wymagał od wszystkich podległych mi władz, wchodzących w rachubę, aby tej polityce całkowicie się podporządkowały. Niestosowanie się do niej pociągnie dla winnych kary, aż do zwolnienia ze służby włącznie.

Panów Dyrektorów proszę, aby izby skarbowe, odciążone od obowiązków prowadzenia komisyj odwoławczych, większą uwagę skierowały na prawidłowe ustalanie wymiarów podatkowych. Nadzór izb od chwili wejścia w życie ordynacji winien obejmować nie tylko ocenę pracy urzędów, ale także udzielanie konkretnych wskazówek, materjałów i danych mogących służyć za podstawę wymiarów, odpowiadających przepisom i duchowi ordynacji.

Rok 1935 będzie pierwszym rokiem wymiarów, opartych na nowych zasadach—pierwszym zaś wymiarem — wymiar podatku przemysłowego od obrotu za rok 1934, do którego władze skarbowe w najbliższym już czasie przystąpią. Aby zgóry zapobiec wszelkim nieprawidłowościom i od samego początku wdrażać urzędy skarbowe do stosowania nowych zasad i przepisów, koniecznem jest zwiększenie nadzoru nad urzędami w tym zakresie oraz bezpośrednie instruowanie i należyte pouczanie w toku dokonywania wymiarów. Proszę więc Panów Dyrektorów, aby osobiście zwrócili większą uwagę na prawidłowe ustalanie podstaw wymiarów, a ponadto, aby do urzędów skarbowych, zwłaszcza słabiej obsadzonych, delegowali w okresie wymiarowym inspektorów oraz innych urzędników izby, obznajomionych już z nowemi przepisami, aby ci wglądali na miejscu w dokonywane przez urzędy skarbowe prace wymiarowe i udzielali wskazówek, pouczeń i t. p.

Praca izb w tym kierunku ułatwi im ocenę i przedstawianie odwołań komisji odwoławczej.

Zadaniem Komisyj odwoławczych jest ocena zasadności wymiarów dokonanych poszczególnym płatnikom. Bezpośredni wymiar (z pewnemi wyjątkami) należy do urzędów skarbowych, a prace instrukcyjno-wymiarowe do izb skarbowych, natomiast orzecznictwo spoczywa w ręku niezależnego czynnika obywatelskiego — komisyj odwoławczych, obradujących pod przewodnictwem specjalnego przewodniczącego, podległego bezpośrednio Ministerstwu Skarbu.

Panowie Przewodniczący komisyj odwoławczych reprezentują niezależne od skarbowych władz wymiarowych orzecznictwo w dziedzinie podatków bezpośrednich. Prace komisyj winny być organizowane w sposób zapewniający należyte wyjaśnienie prawdy materjalnej — również w postępowaniu odwoławczem. W tym celu Instrukcja Podatkowa przyznaje Panom szereg kompetencyj i uprawnień co do wydawania poleceń w zakresie rozpatrywanych przez komisje odwołań. Nie wątpię, że Panowie wywiążą się z nałożonych obowiązków postawienia prac komisyj na odpowiednim poziomie.

Zwracam się wreszcie do wszystkich podległych mi pracowników, zatrudnionych wymiarem podatków bezpośrednich, którzy, jak mi wiadomo, nie szczędzą pracy nieraz ponad siły, aby wniknęli w treść i ducha postępowania podatkowego, przewidzianego ordynacją podatko-

wą i zechcieli przytem zwrócić swoje wysiłki w kierunku zapewnienia Skarbowi Państwa należnych wpływów podatkowych na nowych i odmiennych od dotychczasowych zasadach postępowania.

Ogólne zarządzenia wydawane przez izby, podadzą Panowie Dyrektorzy niezwłocznie do wiadomości Ministerstwa.

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki.*

56.

KOMUNIKAT URZĘDU DŁUGÓW PAŃSTWA

w sprawie obligacyj 4% Premjowj Pożyczki Dolarowej Serji III.

Urząd Długów Państwa podaje do wiadomości numery obligacyj 4% Premowej Pożyczki Dolarowej serji III, na które padły wygrane w dniu 2 stycznia 1935 r.

12.000 dolarów

100 080

po 3.000 dolarów

310 608 1 431 004

po 1.000 dolarów

358 909 531 139 626 551 779 428 830 532
1 263 475 1 361 251

po 500 dolarów

406 056	560 158	1 035 711	1 273 476	1 420 318
420 601	806 994	1 106 872	1 379 895	1 423 215

po 100 dolarów

3 634	258 125	751 149	944 537	1 225 663
15 356	306 568	774 312	956 844	1 227 161
44 091	309 735	793 203	974 661	1 270 260
50 778	353 276	803 038	1 021 997	1 276 292
52 297	451 707	827 389	1 028 641	1 276 323
76 287	462 017	827 868	1 035 366	1 293 622
84 314	473 208	832 330	1 064 016	1 299 077
107 740	487 166	851 781	1 142 554	1 301 009
109 964	541 556	886 920	1 144 030	1 327 325
146 822	567 191	889 392	1 166 348	1 384 312
156 253	583 231	902 028	1 178 281	1 390 032
222 674	602 998	912 242	1 179 336	1 420 283
223 835	699 521	916 380	1 190 820	1 420 507
240 225	719 569	930 003	1 194 348	1 435 386
250 944	732 839	932 620	1 206 316	1 478 445

Ogółem wylosowano 95 premij na sumę 37 500 dolarów.

Dyrektor Urzędu Długów Państwa:
(—) *Dr. Jakubowski.*

Załącznik do ok. L. D. III. 1610/3/35
(Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 3, poz. 50).

Wykaz uiszczeń na podatek...

w miesiącu...

Data	Uiszczenia na poczet			Miesięczna suma wpływów według specjalnego dziennika przychodu	UWAGI
	Zaległości, których termin płatności przypadał		Należności bieżących płatnych po d. 31 marca 1934 r.		
	do d. 1/IV 1932 r.	od d. 1.IV 1932 do d. 1.IV 1934			
1	2	3	4	5	6